

UITKIJKEN

Herfst

Het wordt nu toch echt vroeger donker 's avonds. Aan de randen van de dag is het soms al best koud, terwijl je overdag op beschutte plekken nog gemakkelijk zonder jas kunt zitten. Op het moment dat ik dit schrijf is de zon fel en de wind hard. Een voorbode van een herfst van uitersten? Niemand die het nog weet, allerlei voorspellingen ten spijt. Tenminste, als het gaat om de heel nabije toekomst.

Wat we wel weten is dat het najaar officieel begonnen is, ofwel 'de periode van verval', zoals iemand zei. Maar dan wel verval in grote schoonheid, waag ik erbij te zeggen. Weleens met aandacht een blad van de Japanse esdoorn of van de beuk bekeken? Schitterende kleuren kun je waarnemen in deze tijd van het jaar, van dieprood tot helder geel en alle schakeringen geelbruin, bruinrood en bruin daartussen, vooral als er zonlicht op valt.

Ik heb het al eens eerder bekend: ik vind dat we in Nederland boffen met onze vier seizoenen, met elk hun eigen-aardigheid en pracht.

Nabijheid

Evengoed was het nog zomer toen we op de gesprekskring te praten kwamen over ouder worden. Veel ervaringen werden gedeeld. Ik vond het mooi om te horen hoeveel ruimte er was voor de verschillen daarin. Licht en donker, lichtheid en zwaarte, geloof en twijfel, hoogte en diepte – het is er allemaal. De vraag is of je erin durft mee te bewegen zonder oordeel, met een oor dat luistert, een oog dat ziet en met een open hart.

En ook: wie laat je toe als je zélf iets van dat 'neerwaartse' begint te voelen of het aan een geliefde merkt, en als je je daar zorgen over maakt? Weinig is zo helpend en troostvol als nabijheid waar je op kunt rekenen. Ik denk dat we die allemaal nodig hebben op z'n tijd, hoe oud of jong we ook zijn.

Ruimte

Maar niet alleen nabijheid is een levensbehoefte. Ieder mens heeft op z'n tijd ook ruimte nodig.

Een prachtig voorbeeld van die twee, nabijheid én ruimte, kregen we in de kerk aangereikt tijdens de startzondag. De viering was tegelijk een 'overstapdienst' en in dat kader vond ik dat tweeledige thema extra mooi. Wie opgroeiende (klein)kinderen heeft (gehad) zal zich erin herkennen: hoe laat je los zonder de verbinding te verbreken of kwijt te raken? Of je weet wellicht nog uit eigen ervaring hoe nauw dat stak: of aan jou in liefde ruimte werd gegund om je eigen weg te vinden of dat dat allemaal niet zo makkelijk was.

In het verhaal van de verloren zoon – verloren zonén, noemde Marieke hen nadrukkelijk – krijgt dat vorm op een manier die me ontroert: een vader (Vader) die loslaat én stand-by blijkt. Die ruimte biedt én warm onthaalt. Onvoorwaardelijk. Als je wilt weten wat genade is, wordt het daar zichtbaar.

Ik vind dat een inspirerend begin van een nieuw seizoen, op alle fronten.

Coosje Haan, redacteur kerkblad

Tiny Smids-Pol

Door een fout in mijn planning voorafgaande aan mijn vakantie is dit In Memoriam niet in de vorige Ontmoeting gekomen. Maar we willen ook op deze plek aandacht hebben voor het overlijden van mevrouw Smids en haar op deze plek gedenken (ds. MM).

Op 19 juni overleed in de leeftijd van 78 jaar Tiny Smids. Zij was de echtgenote van Dik Smids, (schoon)moeder van Emiel en Mariska, Sandra en Roland en oma van Stijn, Sven, Sammie en Fenna.

Tiny was geboren en getogen in Arnhem aan de Johan de Wittlaan. Door haar huwelijk met Dik kwam zij als stads meisje op de boerderij in Elden te wonen en te werken. Dat laatste was allemaal nieuw voor haar, maar ze gaf zich er met verve. Zelfs assisteren bij een keizersnede bij een koe deed ze. Dat was typerend voor haar: niet voor één gat te vangen. Een doorzetter, harde werker, met een tikkeltje vurig karakter. Dat laatste kwam vooral tot uitdrukking in haar fanatiek supporter zijn van Vitesse, samen met Emiel. Of het nu in het stadion of voor de televisie was, ze leefde enthousiast mee en foeterde even enthousiast op scheidsrechters en tegenpartijen.

Ook in Driel, en van boerderij naar loonwerkbedrijf overgestapt, bleef Tiny degene die ervoor zorgde dat alles op rolletjes liep. Haar zorgzame kant werd door haar naasten gememoreerd. Negentien jaar geleden was zij al eens ernstig ziek geweest. Dat zorgde ervoor dat de zorgeloosheid weg was; haar levenslust had een flinke knauw gekregen. Het liefst bleef ze thuis, waar iedereen méér dan welkom was: familie, vrienden, het kaartclubje; maar liet haar maar op haar vertrouwde plek. Uiteraard werden de kleinkinderen bij oma thuis lekker verwend; het was veel te leuk als ze kwamen.

In februari nog werd het 50-jarig huwelijksjubileum gevierd; daar had Tiny erg naar uitgekeken.

Daarna kwam er een omslagpunt: ze voelde zich niet goed, kon zich nergens meer toe zetten. Ze bleek opnieuw ernstig ziek te zijn en helaas was er dit keer geen herstel mogelijk. Ze overleed in het hospice in Bommel.

Op 26 juni was de afscheidsdienst in de kerk, voorafgaande aan de crematie. Ze werd met persoonlijke woorden herdacht door Emiel en de kleinkinderen. En we lazen de troostvolle woorden uit Psalm 23: *Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven, ik verblijf in het huis van de HEER tot in lengte van dagen.*

Moge dit Dik en de familie tot steun zijn in het gemis van Tiny.

Ds. Marieke Muijen

PASTORAAL

Omzien naar elkaar

Na zijn heupoperatie en revalidatie is Anton Hulshuizen weer thuisgekomen. Janny zal, op advies van de revalidatiearts, de eerstkomende weken nog in Liefkenshoek verblijven. We bidden Anton een voorspoedig verder herstel toe en wensen beiden kracht in deze situatie. Daarbij denken we ook aan hun dochter Petra, op wie veel afkomt nu.

Na een ongelukkige val is Rens Bloed in het ziekenhuis terechtgekomen met letsel aan heup en bekken. Inmiddels is zij aan het revalideren bij Pleyade Revalidatie in Elst. Ook haar en Wim bidden we kracht toe en Rens daarbij een voorspoedig herstel.

Verhuisd

Zus van de Koppel is verhuisd naar:

Zinzia team Sterrebosch, kamer 6

Kortenburg 4

67 AV WAGENINGEN

Gift

Mooi om hier te vermelden: bij een verjaardagsbezoek ontving Korrie Huijgen een gift van € 50,- voor 'Bloemen in de dienst' – waarvoor hartelijk dank!

Feest

Op woensdag 29 oktober is het feest bij Yske van Schaik-Dooijeweert. Zij hoopt dan de hoge leeftijd van 100 jaar te bereiken en dat is een speciale felicitatie waard.

Vanaf deze plek wensen we Yske alle goeds en kracht van Boven toe voor elke nieuwe dag. En met haar ook allen die haar lief zijn.

Jubileum

Arend en Clazien de Weijer-van den Dam hopen D.V. op 31 oktober hun 50-jarig huwelijk te vieren.

Wij wensen jullie samen met kinderen en kleinkinderen en allen die om jullie heen staan een bijzondere, mooie dag toe.

*Tel je zegeningen,
tel ze elke dag,
tel ze één voor één,
tel ze van klein tot groot.*

*Tel iedere zegen
die je ontvangen mag
en vergeet er geen.*

*Wees zo tevreden,
tevreden met wat je hebt,
en vergeet niet voor al deze dingen
God te danken
in je gebeden.*

GEMEENTEAVOND dinsdag 7 oktober 2025

Graag nodigen we jullie nogmaals uit voor de gemeenteavond op dinsdag 7 oktober om 20.00 uur in Ons Gebouw.

Op het programma staat het verloop van het **beroepingsproces** voor een nieuwe predikant: we hopen jullie te kunnen meenemen in de laatste stand van zaken.

Verder is er een **beleidsplan Veilige kerk** geformuleerd. Dit is door de PKN in gang gezet en is in onze gemeente verder concreet gemaakt. In dit plan zijn verschillende zaken geregeld om van onze gemeente een veilige gemeente voor iedereen te maken, zoals:

- een gedragscode met afspraken;
- regelen van een Verklaring omtrent Gedrag voor gemeenteleden die met vertrouwelijke/vertrouwde personen of zaken omgaan;
- de plek van vertrouwenspersonen.

Tijdens deze avond komt de invulling van de verschillende onderdelen van dit plan aan bod. Het zou mooi zijn als we er met velen zijn!

Zet hem in de agenda.

Namens de kerkenraad, Koert de Langen

De WERKGROEP VIS zoekt kandidaten

Hans Brinkman gaat na 8 jaar stoppen met zijn deelname aan de werkgroep VIS (Verdiepen, Inspireren en Samenkomen). Ook voor dit jaar heeft de werkgroep weer een mooi programma samengesteld, zoals te zien was in het Gele Boekje, dat is verspreid met de vorige Ontmoeting. *Hans, bedankt voor je betrokkenheid en inzet bij het programma!*

Behalve Hans gaat ook Trudy Bennis-de Jager de werkgroep verlaten. Dit betekent dat de werkgroep op zoek is naar vervangers, die vanaf januari 2026 willen meedenken over het programma voor seizoen 2026-2027.

Dus als u het VIS-programma een warm hart toedraagt, ideeën hebt en het leuk vindt om af en toe als gastheer of gastvrouw op te treden
→ *meldt u zich dan bij Hans Brinkman of bij de scriba!*

VAN DE DIACONIE

De mand achter in de kerk: voor het deekastje

Voor wie het alweer was vergeten: de mand achter in de kerk (onder de tafel) is in principe bestemd voor spullen voor in het deekastje.

Voor wie eraan wil bijdragen: er is vooral behoefte aan toiletartikelen (dus deo, shampoo, doucheschuim, maandverband, e.d.).

Extra ingelast doel: Stichting Kruispunt

Op de zondagen 19 oktober en 2 november bestemmen we de opbrengst van de mand graag voor een extra ingelast doel: het werk van Stichting Kruispunt, huiskamer voor daklozen in Arnhem e.o. Op die twee zondagen hopen we de mand gevuld te krijgen met houdbare etenswaren. Op zondag 9 november is het namelijk Dankdag in de kerk. De mandopbrengst van 19 oktober en 2 november gaat dan, in het kader van Dankdag, naar de mensen van St. Kruispunt, die er een heerlijke maaltijd van zullen bereiden.

UITGANGSCOLLECTES

5 oktober: Plaatselijk jeugdwerk

Met de opbrengst van deze collecte helpen we materialen en dergelijke te financieren om de diverse programma's en projecten van ons jeugdwerk aantrekkelijk en up-to-date te houden.

12 oktober: Bloemen in de dienst

Met onze financiële bijdrage zorgen we ervoor dat er elke zondag voorin de kerk een vers boeket bloemen staat. Na afloop van de dienst worden deze bloemen bezorgd bij iemand uit ons midden die we graag bedanken of een steuntje in de rug willen geven.

19 oktober: Kerk In Actie / Werelddiaconaat / Bangladesh

**kerk
in actie**

In Bangladesh hebben veel vrouwen amper of geen inkomsten uit de verkoop van landbouwproducten.

Nu is er een ingenieus kooktoestel ontworpen dat ervoor kan zorgen dat dit verandert. Dit toestel bespaart op brandhout, stoot minder CO₂ uit en produceert minder rook, wat ook de gezondheid van de vrouwen ten goede komt. Het zet bovendien brandstof om in een restproduct, genaamd *biochar*, dat lijkt op houtskool. Dit kan gebruikt worden als natuurlijke bodemverrijker of het kan worden verkocht. Samen met partnerorganisatie CCDB zorgt Kerk in Actie dat de nieuwe kooktoestellen worden geïnstalleerd. Ook worden vrouwen getraind in het gebruik ervan en leren ze hoe ze biochar het beste kunnen vermarkten, om zo hun inkomen te verhogen. Met deze collecte dragen wij bij aan dit duurzame doel.

2 november: Plaatselijk diaconaal werk

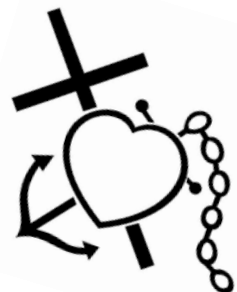
Collecte waarmee we het werk van de diakenen in onze gemeente financieel ondersteunen.

GESPREKSKRING 'LEVEN EN GELOOF'

De Bergrede – bidden

Afgelopen maand lazen we weer uit de Bergrede, dit keer de inleiding tot het Onze Vader (Mattheüs 6:5-8). Daarin zegt Jezus meerdere dingen over het gebed. *Als je bidt ...* En Jezus leert dan dat een overvloed aan woorden niet passend is, dat we niet 'eindeloos moeten voortprevelen', maar ons moeten terugtrekken in ons huis en ons richten tot onze Vader, die in het verborgene is. Dat bracht ons bij boeiende, maar ook kwetsbare vragen: wat betekent bidden voor jou en wat is voor jou een goede 'manier van bidden'?

Ook interessant is het gegeven dat het Onze Vader in het Mattheüsevangelie deel uitmaakt van de Bergrede. Dat is niet zomaar. Mattheüs wil dit gebed inbedden in Jezus' verkondiging van het Koninkrijk van God en vergeving en verlossing.

Daarmee krijgt bidden een veel rijkere dimensie dan het rituele gebed en de offers waarmee men afgoden probeerde te verleiden voorspoed en rijkdom te geven. Gebed is dus niet gericht op persoonlijk gewin, op krijgen wat je hebben wilt. Jezus wil dat ons bidden juist gericht is op vrede en het goede voor allen, op de toekomst die aan God toebehoort.

Ook het zingen en het gezamenlijk bidden in de kerk kwam ter sprake. Dat wordt als opbouwend en bemoedigend ervaren. Het helpt om je te richten op God en op elkaar, om heel bewust je naar binnen te keren. En de geloofsgemeenschap helpt te bidden als je het zelf nauwelijks nog voor elkaar krijgt. Zoals Sytze de Vries heeft gedicht: *Al is mijn stem gebroken, mijn adem zonder kracht, het lied op andere lippen draagt mij dan door de nacht.* (Lied 657:2)

Dat God 'in het verborgene is' zoals Jezus dat noemt, puzzelt ons als gelovigen nogal eens. Soms zou je best willen dat gewoon duidelijk is hoe het allemaal in elkaar zit en waarom de dingen gebeuren die gebeuren... De grote vragen, daar komt niet zomaar een antwoord op. Toch is de belofte die Jezus doet: God weet al wat wij nodig hebben, nog voordat wij Hem erom vragen. En misschien is bidden dan wel meer een voortdurend afstemmen op God en wat wij nodig hebben om Zijn Koninkrijk ruim baan te geven (bid onophoudelijk – Romeinen 12: 12 en I Thessalonicenzen 5: 17). Meer dát dan al onze woorden en vrome gedachten.

Afgelopen zomer noemde ik in een kerkdienst een keer de ouderwetse transistorradio als beeld voor het gebed: dat je moet afstemmen, zo nauwkeurig mogelijk voor zo min mogelijk ruis, zodat wij kunnen luisteren naar wat van Godswege op ons toe komt.

We eindigden met het prachtige lied van Huub Oosterhuis 'Onze Vader verborgen': Van U is de toekomst, kome wat komt!
Het was weer een bijzondere en fijne middag.

De volgende keer, 1 oktober, staat het Onze Vader zelf centraal. Van harte welkom van 14.30 tot 16.00 uur in Ons Gebouw!

Marieke Muijen

KOFFIE-INLOOPOCHTEND WOENSDAG 8 OKTOBER

Fijn om elkaar in de nazomer tijdens de koffie-inloop te ontmoeten in Ons Gebouw, onder het genot van een lekker bakkie koffie of thee.

Van harte welkom!

Om gewoon bij te kletsen over actuele dingen, gebeurtenissen, over iets leuks of iets moois, met natuurlijk ook de mogelijkheid iets serieus of ontroerends met elkaar te delen.

Ben je benieuwd naar ons koffie-uurtje? Kom gerust eens langs.

Bijvoorbeeld op woensdag 8 oktober van 10.30-12.00 uur in Ons Gebouw. Gastvrouw en gastheer zijn Joke en Hans Houweling.
En neem gerust je buurvrouw/man, vriend/vriendin/kennis mee!

Hartelijke groeten, we kijken ernaar uit!

UIT DE REGIO

Een paar uurtjes helpen op zondag in Oranje Nassau's Oord?

In de kapel van Oranje Nassau's Oord is elke zondag een oecumenische viering waar de bewoners naartoe kunnen gaan. Zij zijn vaak wel afhankelijk van anderen die hen daar brengen. Oranje Nassau's Oord is een verpleeghuis bij Renkum dat hoort bij Zinzia Zorggroep.

Medemens

Sjoerd en Neeltje komen 1 x per 4 weken op zondag helpen om bewoners naar de kapel te brengen voor de viering. En na afloop brengen ze de bewoners weer terug naar hun woning.

“Het is van oudsher ingegeven dat je je medemens helpt. Dat je er niet alleen voor jezelf bent. Daarom doen wij dit”, vertelt Neeltje.

Sjoerd vult aan: “Het is een onderdeel van ons leven geworden. Je laat het niet snel meer los. Je ziet de bewoners meezingen en genieten.”

Het echtpaar is al meer dan 10 jaar als vrijwilliger verbonden aan Zinzia. “Het is ook gezellig om de andere vrijwilligers te ontmoeten tijdens het koffiedrinken, want we zijn zondags met een clubje vrijwilligers. Je leert daardoor elkaar ook goed kennen”, vertelt Neeltje.

Interesse?

Nieuwe vrijwilligers zijn welkom! Dit is bijvoorbeeld ook een mooie activiteit om als (groot)ouder met een kind of tiener te doen.

Goed om te weten dat:

- het vrijwilligerswerk van 10.00 uur tot ongeveer 12.00 uur duurt;
- we eerst een kennismakingsgesprek plannen;
- er altijd een proefperiode is, om te ontdekken of het bij je past;
- vrijwilligers een reiskostenvergoeding ontvangen.

Contact!

Neem contact op met Leontine van Eck (coördinator vrijwilligers) via leontine.vaneck@zinzia.nl.

Kerk in Actie – collectecoördinator gezocht in Driel

**kerk
in actie**

Jaarlijks organiseert Kerk in Actie een landelijke huis-aan-huiscollecte: een belangrijke ondersteuning voor hun werk in binnen- en buitenland. Dit jaar is de collecte van 17-22 november. Om hem zo breed mogelijk te kunnen uitzetten, zijn er – behalve collectanten – vrijwillige collectecoördinatoren nodig. In Driel is er nog geen coördinator. *Wie wil hierin helpen?*

Meer informatie nodig of zin om mee te doen? Neem dan contact op met Arjen Overweg: a.overweg@protestantsekerk.nl.

Een muzikale reis door de seizoenen

In oktober is er één activiteit van VIS. Ga met ons mee op een muzikale reis door de seizoenen van het leven. We beginnen in de verstillings van de winter, ontluiken met de lente, bloeien in de zomer en kijken terug in de herfst. Elk seizoen roept zijn eigen gevoelens op, en via muziek geven we daar samen uitdrukking aan.

Deze bijzondere zangavond wordt verzorgd door drs. Mar van der Velden en Jaap van der Spek. Mar begeleidt op piano en accordeon, Jaap bespeelt het orgel en de trekharmonica. Daarnaast wordt de avond verrijkt met de klanken van een klein ensemble van instrumentalisten, waaronder saxofonisten en trompettisten.

We zingen liederen uit het **Liedboek voor de Kerken** en uit de bundels van **Taizé** en **Iona**. Een avond vol verstillings, herkenning en verbondenheid. U bent van harte welkom!

Donderdag 30 oktober 2025 om 20.00 uur in De Rank te Zetten

→ *Graag aanmelden vóór 20 oktober via het papieren formulier in uw Gele Boekje, of via de site www.gele-boekje.nl, zie Aanmelden.*

Met vriendelijke groet, Hans Brinkman

Hoi allemaal,

Als ik dit schrijf is het inmiddels een week geleden dat we startzondag en de overstap van Sepp vierden in de kerk. Wat een mooie dienst was het met Sepp als stralend middelpunt 😊.

Het was ook startzondag en dat beleefden we vooral na de dienst samen. Door met andere ogen te kijken naar de omgeving om ons heen, daar de werking van de Heilige Geest in te zien en er foto's van te maken. Ook hebben we met elkaar geluncht. Heel gezellig. Hierbij nog wat foto's van de overstapdienst.

Na deze mooie start gaan we weer lekker van start met alle activiteiten in de kerk, dus ook met de jeugd. Kindernevendienst, Jeugdkerk, Sirkelslag, Kliederkerk en projecten. We gaan er samen weer een mooi jaar van maken.

Groeten van Elske Quakkelaar, jeugdouderling
(jeugdouderling@pkndriel.nl)

PUZZEL: de verloren zoon (zoek de 8 verschillen)

*In deze rubriek ga ik met mensen uit ons midden in gesprek over wat hen bezighoudt, wat ze daarin ervaren en wat ze erover willen delen. Deze keer sprak ik af met **Koert en Thera de Langen**, in Heteren.*

“Als het glas leeg is, is het zo mooi om het weer gevuld te krijgen”

Aan de grote ronde tafel is het gemakkelijk aanschuiven. Ze zitten er zelf ook graag, dicht bij de keuken, met uitzicht op de ruim aangelegde voortuin. Het is fijn wonen in Heteren, vinden ze. Niet voor niets zijn ze hier meer dan dertig jaar geleden samen begonnen en alweer drie keer verhuisd. Jaja, in Heteren, elke keer weer. Thera is een Heterense, geboren en getogen in de Dorpsstraat. Hier wonen bleef haar trekken. “En ik ben gezwicht”, lacht Koert. “Nee, ik woon hier ook graag, hoor.”

Toch kerken jullie in Driel. Waarom dat zo?

Koert: “Daar heb ik een heel simpel antwoord op. Mijn ouders wonen er. Met ons gezin zijn we vanuit Haaksbergen naar Driel verhuisd toen ik 12 was en ik heb er tot mijn 22^e gewoond. Ik weet het nog goed, ik had net mijn allerlaatste schooldag op de basisschool gehad, ik kwam thuis en ... daar stond de verhuisauto klaar. Dat was me wat. Maar eenmaal in Driel waren we snel gewend.”

Ik hoor het enthousiasme in zijn stem als hij vertelt over die tijd. “We hadden hier toen een hartstikke leuke jongerengroep in de kerk, zo’n vijftien tot twintig jongeren. De kinderen van Baart, Roeleveld, Vols, Ladestein, De Jong ... Ach, je kent ze wel, de meesten van hun ouders zitten hier nog steeds in de kerk. Deze gemeente is voor mij altijd een warme plek gebleven. Ik ervaar het als een club van aanpakkers. Dat ligt me, ik voel me thuis tussen betrokken ‘doeners’. En ik vind het mooi dat deze kerk echt een afspiegeling is van het dorp. Voor mij is het dan ook geen straf om al zolang voorzitter van de kerkenraad te zijn.”

Er samen voor gaan

Thera knikt. “Ik zie dat je op je plek zit, en dat vind ik ook fijn.” Ze is van huis uit niet kerkelijk opgevoed, vertelt ze.

“Maar ik ging regelmatig met een buurmeisje mee naar de kerk. Dat was toen nog De Ark, wat nu De Vloedschuur is.” Hoe dat was? “Het deed me wel wat, zo’n plek waar mensen samenkomen, samen zingen, samen luisteren. Die saamhorigheid, daar genoot ik van.”

Toen ze Koert leerde kennen, is ze op catechisatie gegaan en deed ze belijdenis. “We zijn ook in de kerk getrouwd, bij Hanneke Keur. Ik weet nog goed de gesprekken die we ervoor hadden. Ik had veel vragen, ik wilde niet zomaar mee in ‘vanzelfsprekendheden’. Het steekt nauw, vind ik. Waar kan en wil je ‘ja’ op zeggen? Gelukkig vonden we dat allebei belangrijk. Dat is ook wel de rode draad in ons leven: dat we het samen doen, er samen voor gaan.”

Verbinder

Thera: “Ik vind het belangrijk om dat ook aan Niels, Sjoerd en Maike te laten zien. Een harmonieuze gezinssituatie, dat we er samen voor hen zijn. Dat heeft ook te maken met mijn geschiedenis. Ik heb zelf vroeger een scheiding meegemaakt. Ik weet hoe zwaar dat is. De situatie bij ons thuis was bepaald niet stabiel, om het zo maar te zeggen. Ik gun het onze kinderen zo: liefdevol leven, in goede verhoudingen, dat is voor mij het allerbelangrijkste.”

Koert beaamt het: “Jij bent een echte verbinder en daarin ben je ook wel tot het gaatje gegaan.” Tegen mij: “Thera is heel zorgzaam en loyaal. De kinderen komen altijd op de eerste plek. En veel vrienden hebben we al jaren, vooral dankzij haar. Ook op haar werk – als zorgprofessional – is ze geliefd bij heel veel mensen. En dat snap ik.”

De veerkracht die eruit spreekt raakt me. Dat je, ook al heeft het je zelf aan veel ontbroken, toch liefde en saamhorigheid weet door te geven. Thera is er zelf ook even stil van. “Ik zeg altijd: het leven heeft z’n ups en z’n downs. Als het glas heel leeg is, is het heel mooi om het weer gevuld te krijgen.”

En jullie weten wat dat is: een leeg glas. Wil je daar wat over delen?

Thera: “Ja, dat is waar. We hebben het goed en we zijn samen heel gelukkig, maar we hebben ook zeker een lege beker gehad in ons leven.”

Ze kijken elkaar aan. Koert wijst naar de paaskaars uit 1999, die op de vensterbank staat. “Die kregen we van de kerk, omdat Niels in dat jaar ziek werd. Bijna 1 jaar was hij toen.”

Uit de diepte

“Ik was met hem gaan babyzwemmen, dat deden we elke week met hem, om beurten. Eenmaal thuis werd hij wat rillerig. Was het een griepje? Maar toen hij aan tafel ’s avonds niet meer reageerde op ons – hij leek dwars door ons heen te kijken – vertrouwden we het niet meer. Gelukkig konden we nog net terecht bij de dienstdoende huisarts, die toevallig dienst had in Heteren. Ook hij vertrouwde het niet en stuurde ons met Niels door naar Rijnstate. Achteraf dank ik God – en die huisarts! – nog op mijn blote knieën dat dat gebeurde ... anders waren we Niels kwijt geweest, dan was hij die nacht in zijn slaap overleden. Sowieso zijn dat wel de momenten dat ik God ervaar. Ja, juist in tegenslag en verdriet. Dat Hij erbij is, ook in de liefde van familie, dicht om ons heen. Zoals we daar in dat ziekenhuis stonden – iedereen was opgetrommeld – in die sfeer van zorg en paniek. Dat zal ik nooit vergeten.”

Thera: “Mij staat vooral bij: in die momenten, als ik heel diep zit, ervaar ik vaak een onverwachte kracht. Dat is toen ook gebeurd.”

Paralympics

Lang verhaal kort: na een paar dagen topspanning – gaat hij het halen, krijgt hij de juiste zorg, is er überhaupt medicatie die hem kan helpen? – hoorden ze dat Niels zou blijven leven. Een meningokokken-sepsis-bacterie had hem in de greep (gehad) en goddank was de juiste antibiotica toegediend. Maar de nasleep bleef nog ongewis. Wel werd meteen duidelijk dat één beentje daardoor fataal was beschadigd en direct moest worden geamputeerd. Zijn andere beentje, dat ook was aangetast, zou mogelijk gered kunnen worden; daar kwam een uitgebreid revalidatieplan voor.

Koert: “Maar later heeft hij zelf beslist dat ook dat tweede onderbeen eraf moest. Hij had er meer last van dan gemak, zei hij. Dat zagen wij ook. Maar dat is wat, hè. Ben je 16 en dan neem je zo’n beslissing ...

Nee, hij heeft er geen dag spijt van gehad. Het is nu duidelijk: hij mist twee onderbenen, maar zijn beide protheses werken gelukkig goed.” Niels is professioneel skiër, hij heeft al diverse prijzen gewonnen, bijvoorbeeld op de laatste Paralympische Spelen en op verschillende WK’s. Iedereen in Driel weet dat:).

Thera: “Een van onze geliefde quotes is: je moet niet kijken naar wat níét kan, maar altijd naar wat er nog wél kan.”

Koert vertelt hoe ze vroeger met de kinderen kampeerden. “Er moest natuurlijk van alles mee, voor Niels. Dan hadden we veel bekijks, hoor.” Hij lacht: “Die campingweken kenden altijd drie fasen: 1) Kinderen die zwijgend, met grote ogen, naar Niels staarden, 2) Diezelfde kinderen met veel lol áchter de rolstoel, waren ze hem aan het duwen 3) Niels lachend op het veld, terwijl die kinderen om beurten in zijn rolstoel raceten ...”

Doorzetten

Ook in hun dagelijks leven staat doorzettingsvermogen bovenaan.

Koert: “Ik heb altijd tegen onze kinderen gezegd: ‘De middelbare school haal je voor mij. Daarna is het aan jou.’ Joh, ik heb in mijn werk als docent gezien hoe lastig het is als je dat diploma niet hebt, op welk niveau dan ook. Ik weet het, het klinkt streng, en de kinderen hebben ook echt weleens gesputterd. Maar nu zijn ze er dankbaar voor. Een voorbeeld? Vooral Sjoerd vond het irritant. En nu? Hij is net begonnen aan z’n master Cybersecurity. Ik bedoel maar: zo kan het dus gaan ...”

Tender, Love, Care

“Koert is gewoon een lieve vader voor onze kinderen”, zegt Thera. “En ik ben er trots op dat jij mijn man bent. Je hebt een groot hart, je staat voor iedereen klaar, niet alleen voor ons. Tegelijk ben je rustig en overwogen, waar ik vooral impulsief ben. En je bent trouw, je loopt niet weg voor verantwoordelijkheid.”

Nu is het Koert die even stilvalt. “Tja,” zegt hij dan, “maar ik ben denk ik meer smeerolie dan steunpilaar. Ken je de term ‘dienend leiderschap’? Dat spreekt me aan. Ik vind het fijn om te faciliteren, mensen de ruimte te geven om in hun kracht te komen.”

“Precies”, zegt Thera. “Je spreekt mensen wel aan, maar je doet dat nooit met de botte bijl. Je hebt altijd respect voor de medemens.” Ze vervolgt: “De hardheid van tegenwoordig vind ik naar. Ken je dat gezegde ‘Wat u niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet’? Ik denk altijd: je wordt niet lelijk geboren, maar je kunt wel lelijk worden gemáákt. Daarom koester ik drie dingen: TLC: Tender, Love, Care.

Dat zien we ook terug in de studie die Maïke heeft gekozen. Zij heeft net als ik voor de zorg gekozen en is nu begonnen aan het derde jaar Geneeskunde in Nijmegen. Mooi is dat TLC ook voor haar de motivatie is om dit vak te kiezen. Ik vind dat rijkdom.”

Ten slotte: hoe houden jullie de balans gezond in werk, gezin, kerk?

Koert lacht: “Mijn time-out zit ’em vooral in het fietsen, wielrennen. Dat doe ik zéker tweemaal per week, met veel plezier. Lekker hard trappen, in de weidsheid van deze mooie omgeving. Mijn hoofd leeg laten waaien. Dat zorgt bij mij voor de perfecte balans.” En trompet spelen? “Nee, dat voelt anders, want dat doe ik al vanaf mijn 9e jaar, waarbij je veel thuis moet repeteren. Daardoor is het meer routine.”

Thera moet er even over nadenken. Ze heeft net na drie(!) jaar de studie Chinese geneeskunde met goed gevolg afgesloten. Die deed ze naast haar werk als doktersassistente bij Anesthesie op de OK van de St. Maartenskliniek, dus vrije tijd was er amper. Nu wil ze haar praktijk aan huis verder uitbouwen, maar komt er gelukkig ook weer meer lucht in de weekenden. “Voor mij is thuis de plek waar ik op adem kom. Lekker koken, eten met vrienden, met familie. Samen spelletjes doen. Ik maak ook graag kleding. Ik heb bijvoorbeeld de avondjurk voor mijn schoondochter Nastasia gemaakt, voor de bruiloft van Niels en haar, in juni dit jaar. Dat heb ik samen met mijn oude naailerares gedaan.” Koert zoekt intussen in zijn laptop naar de foto: “Kijk, hier. Mooi toch? Over verbinding gesproken ...”

Hartelijk dank, Koert en Thera, voor deze ontmoeting!

HERFST

Zij vallen, met afwerende gebaren,
en als van ver – of in de hemel verre
tuinen verwelken, zo vallen blaren.

En in de nachten valt de zware aarde
uit alle sterren in de eenzaamheid.

Wij vallen allen. Deze hand hier valt,
en zie de andere: het geldt voor alle.

Toch is er Eén die al dat vallen
oneindig zacht in beide handen vat.

Vertaald gedicht uit 1902 van de Tsjechische dichter Rainer Maria Rilke (1875-1926)

AGENDA (voor meer informatie, zie elders in dit kerkblad)

Woensdagmiddag 1 oktober: Gesprekskring 'Leven en geloof', in Ons Gebouw, 14:30-16:00u. Thema: 'De Bergrede, het Onze Vader'. Inloop met koffie/thee vanaf 14:15u. Ook interesse? Welkom!

Dinsdagavond 7 oktober: Gemeenteavond in Ons Gebouw, aanvang 20:00 uur. Onderwerpen: voortgang beroepingswerk en beleidsplan Veilige kerk.

Woensdagochtend 8 oktober: Koffie-inloop in Ons Gebouw, 10:30-12:00u. Gastvrouw/gastheer: Joke en Hans Houweling. Van harte welkom!

Zondagmiddag 19 oktober: Blij Kerk Concert in de RK Maria Geboortekerk in Driel. De Overbetuwse zanger-instrumentalist Wes Leurs brengt liedjes en anekdotes in de geest en de sfeer van Toon Hermans. Aanvang 14:30 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

Zondagmiddag 19 oktober: Choral Evensong in de Koepelkerk, Jansplein 60, 6811 GH Arnhem. Aanvang 16:00 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

Donderdagavond 30 oktober: VIS: zangavond 'Door de winter naar de zomer', een muzikale reis door de seizoenen. Met liederen uit het Liedboek voor de Kerken, en de bundels van Taizé en Iona. Van 20:00-22:00 uur in De Rank, Hoofdstraat 3, Zetten.

Veiligheid

Veiligheid is in onze tijd en samenleving een belangrijk thema; vooral omdat veiligheid niet vanzelfsprekend is. Dat is het niet voor mensen die met oorlogsgeweld te maken hebben, die er niet zeker van kunnen zijn dat ze heelhuids het eind van de dag halen, die met voortdurende doodsangst te maken hebben. Wij kunnen ons er veelal geen voorstelling van maken hoe intens onveilig een oorlogssituatie voelt.

Maar de thematiek van veiligheid en onveiligheid speelt ook dichterbij, zonder dat er sprake is van oorlog. Afgelopen augustus werd de 17-jarige Lisa vermoord, onderweg uit Amsterdam naar huis. Waarna er een storm van reacties opstak, onder meer in de actie 'Wij eisen de nacht op'. Voor vrouwen zou het (ook) vanzelfsprekend moeten zijn om 's nachts over straat te gaan, zonder de angst voor (seksueel) geweld. Het is op zijn zachtst gezegd vreemd dat je ervan uit moet gaan als vrouw niet veilig te zijn, alleen, 's nachts.

Mijn oudste van inmiddels 20 is een zoon en ik maak me over van alles zorgen als hij uitgaat, maar eigenlijk niet over seksueel geweld dat hem zou kunnen overkomen. De middelste is een meisje, die met haar 13 jaar nog iets te jong is voor uitgaan. Maar als dat aan de orde is, zal ik zeker rond dit thema meer bezorgd zijn dan bij mijn zoon. Je moet er toch niet aan denken dat ... Overigens blijft, helaas, gelden dat het meeste seksuele geweld/misbruik gepleegd wordt door iemand uit vrienden- of familiekring ...

Veiligheid komt in nog veel meer contexten ter sprake: op het werk, in het gezin, op school, in de kerk. Dan gaat het bijvoorbeeld over de mate waarin je jezelf mag en kunt zijn zonder daarop aangekeken te worden; denk aan seksuele geaardheid of een beperking hebben. Ook belangrijk is de manier van feedback geven en ontvangen, de tolerantie van grensoverschrijdend gedrag, het morele kader, hoe hiërarchie werkt, de algemene omgang met elkaar enzovoort.

Op situaties van onveiligheid wordt verschillend gereageerd. ‘Met de mantel der liefde bedekken’ is een uiterste daarvan. Mensen die met seksueel misbruik te maken hebben (gehad), hebben dit niet zelden meegemaakt, zéker ook binnen de kerk. Het andere uiterste kan ook: een keiharde cancelcultuur, een ‘trial by media’; iemand is al schuldig bevonden vóóordat er enige zekerheid is, laat staan iets bewezen is. En dan zijn er alle varianten daartussenin; gelukkig ook de goede varianten, waarin schuld, gerechtigheid, heling en verzoening de juiste plek hebben.

Vaak klinkt na een ernstige gebeurtenis een roep om (meer) controle. Wat ons weer brengt bij de vraag of het altijd juist is om vrijheid op te offeren voor (een gevoel van) veiligheid. Dat is vaak een dilemma. Veel begint met bewustzijn van de complexiteit van situaties: wie heeft de macht, wie heeft gezag en wie kan daar makkelijk slachtoffer van worden? Welke andere factoren spelen mee en hebben wij daar (voldoende) zicht op?

Een thema als ‘veilige kerk’ is bijvoorbeeld iets waar we allemaal medeverantwoordelijk voor zijn. Net zoals we dat zijn voor de veiligheid van kwetsbare mensen in de samenleving, voor de veiligheid op scholen, in gezinnen, in werksituaties.

Wat zegt de Bijbel over veiligheid?

Enig grasduinen leerde mij dat de Bijbel dan altijd met meer woorden spreekt. Veiligheid is niet iets op zich, maar hangt samen met: liefde, eerlijkheid, openheid, vrede, bescherming bieden, rechtvaardigheid, gerechtigheid, vertrouwen, betrouwbaarheid, rust. Allemaal eigenschappen waarmee de Bijbel over God spreekt. Dit alles is bij Hem te vinden. We zullen er voorzichtig mee moeten zijn dit rijke en veilige beeld van God als het spreekwoordelijke ‘doekje voor het bloeden’ in te zetten. Dat zou geen enkel recht doen aan situaties van onveiligheid en het leed dat mensen wordt aangedaan.

Dat al die facetten van veiligheid voor God wezenlijk zijn wijst ons vooral op onze verantwoordelijkheid.

Wees zelf zó: liefdevol, rechtvaardig, open en eerlijk, betrouwbaar, leef vanuit vertrouwen. Dat is soms een hele zoektocht, want het leven is weerbarstig en wij mensen net zo. Maar het is wel de enige weg die leidt naar echte veiligheid, naar rust en vertrouwen. Daar kunnen we allemaal aan werken: in je gezin, je relaties, op school, op je werk, in de kerk, in de samenleving.

Samengevat in een paar verzen uit I Tessalonicenzen 5: *Leef in vrede met elkaar. Wij sporen u aan, broeders en zusters, [...] de moedelozen hoop te geven, op te komen voor de zwakken, met iedereen geduld te hebben. Zie erop toe dat niemand kwaad met kwaad vergeldt en streef altijd naar het goede, zowel voor elkaar als voor ieder ander.*

Ds. Marieke Muijen

Bijbellesrooster

Het leesrooster dat we hieronder vermelden is een selectie uit het oecumenische (jaar)leesrooster, uitgegeven door de Protestantse Kerk in Nederland.

NB Voorgangers zijn vrij om in de diensten van het rooster af te wijken, dus niet altijd komen de onderstaande bijbelgedeelten ook in de zondagse liturgie terecht.

Zo 5 okt.	Habakuk 3:1-19	2 Tim.1:6-14	Lucas 17:1-10
Zo 12 okt.	2 Koningen 17	2 Tim. 2: 8-15	Lucas 17:11-19
Zo 19 okt.	Genesis 32:23-32	2 Tim. 3:14-4:5	Lucas 18:1-18
Zo 26 okt.	Jeremia 14:7-24	2 Tim. 4:6-18`	Lucas 18:9-14
<i>Ontmoetingsdienst met Heteren in De Vloedschuur</i>			
Zo 2 nov.	Genesis 12:1-8	2 Tess.1:1-12	Lucas 19:1-10
<i>Dienst van Schrift en Tafel</i>			

OPPASDIENST VOOR DE ALLERKLEINSTEN

Voor de allerkleinsten (0 t/m 3 jaar) is er tijdens de kerkdienst oppas in Ons Gebouw. Wil je hiervan gebruikmaken, neem dan contact op met Cora Camps (*voor haar gegevens: zie papieren kerkblad*).

Dit graag melden uiterlijk vrijdag voor de betreffende zondagsdienst.

VERVOER NAAR DE KERK

Bent u niet in de gelegenheid om zelfstandig naar de kerk te komen, dan willen wij u graag ophalen. Een telefoontje naar de heer Paul Baart en het wordt geregeld.

Bij geen gehoor kunt u contact opnemen met Elsbeth van de Boer (*voor hun gegevens: zie papieren kerkblad*).

ROOSTER BLOEMENDIENST

5 oktober	:	fam. De Langen
12 oktober	:	fam. Roeleveld
19 oktober	:	fam. Van Merkerk
26 oktober	:	n.v.t.
2 november	:	fam. Houweling

*KOPIJ voor het volgende kerkblad (nr. 11 – november 2025) uiterlijk aanleveren op dinsdag **21 oktober** via e-mailadres:*

ontmoetingdriel@gmail.com

KERKDIENTEN

Alle diensten beginnen om 10:00 uur, **tenzij anders vermeld.**

Zondag 5 oktober

Voorganger	: ds. F. Leever, Houten
Organist	: Bernard van Beek
Uitgangscollecte	: Plaatselijk jeugdwerk
Koffieschenken	: Desirée en Rob van de Harst

Zondag 12 oktober

Voorganger	: ds. J. Diepersloot, Wageningen
Organist	: Freek Withaar
Uitgangscollecte	: Bloemen in de dienst

Zondag 19 oktober

Voorganger	: ds. D. Kruyt, Arnhem
Organist	: Henk Kiestra
Uitgangscollecte	: Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Bangladesh

Zondag 26 oktober: *Ontmoetingszondag met de Vloedschuurgemeente, in De Vloedschuur Heteren*

Voorganger	: ds. Marieke Muijen
------------	----------------------

Zondag 2 november: *Dienst van Schrift en Tafel*

Voorganger	: ds. F. Leever, Houten
Organist	: Bernard van Beek
Uitgangscollecte	: Plaatselijk diaconaal werk
Koffieschenken	: Ineke en Kees Roeleveld